

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou, v právní věci žalobce **N. T.**, nar., st. příslušnost Mongolsko, t. č. pobytem, proti žalované **Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Příjímací středisko cizinců Zastávka**, se sídlem Havířská 514, 664 84 Zastávka, o prodloužení doby trvání zajištění, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12.7.2013, č. j. CPR-6985/ČJ-2013-931200-ZZC,

t a k t o :

- I. **Rozhodnutí Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, Příjímací středisko cizinců Zastávka ze dne 12.7.2013, č. j. CPR-6985/ČJ-2013-931200-ZZC, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 12.7.2013, č. j. CPR-6985/ČJ-2013-931200-ZZC žalovaná podle ust. § 124b odst. 4 zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR a o změně některých zákonů, ve znění změn a doplnění (dále jen zákon o pobytu cizinců) prodloužila dobu trvání zajištění za účelem správního vyhoštění stanovenou rozhodnutím Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, Příjímací středisko cizinců Zastávka ze dne 19.6.2013 pod č.j. CPR-6985/ČJ-2013-931200-ZZC o 60 dnů. V odůvodnění rozhodnutí mimo jiného uvedla, že rozhodnutím ze dne 19.6.2013 Ministerstvo vnitra, Odbor azylové a migrační politiky rozhodl o zastavení řízení podle § 25i zák. č. 325/1995 Sb., tudíž od toho okamžiku se pohlíželo na cizince jako cizince podle zákona o pobytu cizinců a následně mu bylo předáno rozhodnutí o zajištění podle ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců, v němž byla stanovena doba zajištění na 30 dnů. Ze strany Ředitelství služby cizinecké policie byl zajištěn letecký

transfer k realizaci správního vyhoštění na 12.7.2013. Cizinec však proti rozhodnutí o zastavení řízení o mezinárodní ochraně podal žalobu ke Krajskému soudu v Praze, kam byla doručena dne 8.7.2013 a zároveň podal návrh na přiznání odkladného účinku žalobě. Tímto návrhem byla realizace vyhoštění zrušena do rozhodnutí soudu o návrhu a vzhledem k tomu, že realizace správního vyhoštění může být zajišťována až po rozhodnutí Krajského soudu v Praze, byla doba zajištění prodloužena o 60 dní jako přiměřená.

V žalobě žalobce namítal, že rozhodnutím ze dne 19.6.2013 byl zajištěn dle ust. § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců za účelem správního vyhoštění, správní orgán může v souladu se zákonem dobu zajištění přiměřeně prodloužovat na základě ust. § 124 odst. 3 téhož zákona. Nyní však je doba zajištění prodloužena o dalších 60 dní na základě ust. § 124b odst. 4 zákona o pobytu cizinců, podle ust. § 124b zákona o pobytu cizinců se jedná o zajištění cizince za účelem vycestování. Texty ust. § 124 odst. 3 a § 124b odst. 4 jsou téměř obdobné, ovšem v rámci každého z institutů (zajištění cizince za účelem správního vyhoštění, zajištění cizince za účelem vycestování) jsou stanoveny rozdílné podmínky, při jejichž splnění mohou být tyto instituty na konkrétní případ aplikovány. Pokud tedy byl cizinec zajištěn za účelem správního vyhoštění, nelze zajištění prodloužovat na základě ustanovení k zajištění cizince za účelem vycestování. V daném případě tedy neměla být doba zajištění cizince prodloužena podle ust. § 124b odst. 4 zákona o pobytu cizinců, rozhodnutí trpí závažnými vadami způsobující jeho nepřezkoumatelnost, je vnitřně rozporné, právně neuskutečnitelné, mající znaky nicotnosti. Navrhl, aby soud rozhodl bez nařízení jednání, napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření uvedla, že při rozhodnutí o prodloužení doby zajištění došlo ze strany správního orgánu k záměně paragrafového odůvodnění prodloužení doby zajištění, když v rozhodnutí o prodloužení doby zajištění bylo v odůvodnění místo užití ust. § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců chybně použito ust. § 124b odst. 4 téhož zákona. K této záměně došlo nedopatřením, neboť správní orgán měl v úmyslu vydat rozhodnutí o prodloužení zajištění za účelem správního vyhoštění podle ust. § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Správní orgán nemůže vydat opravné rozhodnutí z důvodu právních vad rozhodnutí. Pravomocné rozhodnutí o správním vyhoštění je dosud nevykonatelné, neboť žalobce se snaží vyhnout vyhoštění a opuštění ČR, když opakovaně podává žádosti o udělení mezinárodní ochrany, naposledy i žalobu proti rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany (po 3. podané žádosti), což stěžuje vykonatelnost rozhodnutí o správním vyhoštění. Podmínky pro zajištění podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců trvají do vyhoštění žalobce. Žalovaný vyslovil souhlas, aby bylo jednáno v jeho nepřítomnosti.

Ze shora uvedeného vyplývá a mezi stranami je nesporným, že o prodloužení doby zajištění bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 124b odst. 4 zákona o pobytu cizinců. Je rovněž nesporné, že rozhodnutím ze dne 19.6.2013 byl žalobce zajištěn podle ust. § 124 odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tudíž za účelem správního vyhoštění. V rozhodnutí o prodloužení zajištění správní orgán nesprávně aplikoval ust. § 124b odst. 4 zákona o pobytu cizinců, ač mu zákon nabízí prodloužení doby zajištění v ust. § 124 odst. 3 téhož zákona. Záměna těchto dvou ustanovení nemůže být v případě žalobce akceptovatelná, o prodloužení zajištění cizince nebylo rozhodnuto žalovanou v souladu se zákonem. Aplikace ust. § 124b odst. 4 zákona o pobytu cizinců je v případě žalobce nezákonná.

Soud napadené rozhodnutí citované v záhlaví rozsudku ve smyslu ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušuje a podle ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. věc vrací žalované k dalšímu řízení se závazným

právním názorem, že o prodloužení zajištění žalobce lze rozhodnout pouze podle ust. § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., úspěšný žalobce náklady řízení nežádal, proto mu nevzniklo právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 6. srpna 2013

JUDr. Milada Haplová, v.r.

samosoudkyně